

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

"ועשית להם אבנטיים" (כח-מ)

האבנט מכפר על הרהור הלב. (ערכין טז ע"א)

איש אחד בא פעם אחת אל המגיד הגדול ממזריטש ז"ל, והתאונן לפניו שאיננו יכול לטהר את מוחו ממחשבות לא טובות והרהורים רעים, שנכנסים אליו בעל כרחו ומבלבלים אותו. ציוהו הרב המגיד לנסוע להצדיק ר' זאב מז'טומיר ז"ל.

ור' זאב החזיק אז בית מזיגה בכפר אחד. הלך האיש לאותו כפר, וכשבא לבית ר' זאב כבר היה לילה, ומצא את הבית סגור מבפנים. דפק האיש על הדלת, ואיש לא פתח לו. המתין זה מה, ודפק שוב על הדלת, ושוב אין פותחים לו. היה אז זמן הקור, והתחיל להתחנן שיפתחו לו, ולא הועיל מאומה. התחיל לדבר בכעס וברוגז:

איך זה אינכם מרחמים על יהודי להכניסו לבית?

ומהבית – אין קול ואין קשב. אין פותחים. כאור הבוקר פתחו את הדלת, והוא נכנס והתאכסן שם כמה ימים, ור' זאב אינו שואל אותו על שום דבר. תמה האיש בלבו:

על מה זה שלח אותי המגיד לכאן?

והחליט לחזור לביתו. קודם הליכתו פנה לר' זאב בשאלה:

הנה רבנו המגיד שלח אוי לכבודו, ואיני ידוע על מה.

השיב לו ר' זאב:

אני אגיד לך למה שלחך רבנו אלי: שתלמד ממני, כי האדם הוא בעל הבית, ולמי שאיננו רוצה אין הוא מניחו להכנס.

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר

חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת זהרה

שלום בן סלימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה

לימור בת אורה / אוסנת בת אליס / שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / נתנאל אליהו בן שושנה.

פינת ההלכה

מהלכות שבת זכור ותענית אסתר

א: השבת הקרובה נקראת 'שבת זכור' מפני שקוראים במפטיר "זכור את אשר עשה לך עמלק"

ב: חייבים לשמוע את קריאת 'פרשת זכור' מתוך ספר תורה במניין.

ג: נשים פטורות אבל רצוי שיתאמצו גם הן לשמוע את הקריאה.

ד: ביום רביעי תענית אסתר (משעה 29: 04 עד אחרי קריאת המגילה).

ה: כל הנזכרים לעיל פטורים מהצום גם כשאין חשש לפיקוח נפש.

ו: בצום זה אסורים רק אכילה ושתיה. ומותר לעול נעלים ולהתקלח.

ז: מי פטורים מהצום?

ילדים (עד גיל בר/בת מצווה), # חולים, (שהרופא אוסר עליהם לצום)

זקנים חלשים, (שהרופא אוסר עליהם לצום) # נשים בהריון (מהחודש השלישי)

נשים אחרי לידה (עד שנתיים אחרי הלידה לספרדים, עד חודש אחרי הלידה לאשכנזים).

נשים מניקות, # חתן וכלה בתוך שבעת ימי השבע ברכות.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאוה / מלאכי בן נאוה / ידידה בן נאוה / אחיה בן נאוה

נאוה בת מרים / טוהר בת נאוה / נעמה בת נאוה

חינוך לפתיחות והבעת רגשות / חלק ד'

בשבועיים האחרונים למדנו, שדרך התקשורת הסמויה נוכל להגיע ללב הילד ולעודד אותו לדבר, (בתנאי שלא נהיה שיפוטיים ונתחיל במוסר). כדי שילד יוכל לבטא את רגשותיו, צריך ללמד אותו לזהות אותם ולקרוא להם בשם. כשהוא כועס, לומר לו: 'אני רואה שאתה כועס'. כשהוא עצוב לומר לו: 'אתה עצוב?'. כשאינו מרוצה לומר לו: 'נראה שאתה מאוכזב'. רגשות כמו: שמחה, התרגשות, אכזבה, כעס, תסכול, וכדו' הם לגיטימיים. חשוב להתייחס במיוחד למצבים בהם הילד שמח ומרוצה, כדי לא לתת לו הרגשה שמתייחסים אליו רק כשהוא עצוב. כשילד מתפרץ ואומר משפטים קשים, ('אני שונא אותך', 'אני לא רוצה את האבא הזה', 'אני לא רוצה לגור בבית הזה'), חייבים להבין מה מביא אותו לדבר כך, לכן אין לבלום את המשפטים, (ככה לא מדברים!) צריך להגיב באופן הבא: "אני רואה שאתה כועס... או: אני רואה שאתה מאוכזב... ומכאן לצאת לשיחה. כשנותנים מוסר לא מגיעים לעיקר - מה הביא אותו לדבר כך.

חשוב מאד ללמוד להקשיב לשיחה. לא לעצור באמצע הקשבה כדי לענות לטלפון או להפרעה אחרת. לא לעצור אותו בשאלות סרק, לא לעסוק בדברים אחרים. זה יבלום אותו להמשיך את השיחה. נהיה רק שלו.

נמצא זמן מתאים לשיחה חשובה. לא כשרעבים ולא כשממהרים לצאת.

אין לגלות בהלת יתר ממה ששומעים גם אם זה חמור, זה יבלום אותו. אין להעביר נושא שיחה גם כשלא נוח לשמוע את הדברים. נסו לגלות שלווה ושאלו את עצמכם – איך אני צריך להגיב עכשיו? עבדו עם השכל, פחות עם הרגש... (כל מה שנאמר כאן מתאים גם למערכות יחסים אחרות, בעל – אשה עוסק – מעסיק...)

עוד על רגשות ופתיחות אי"ה בשבוע הבא

להצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים

שלמה בן מרים /חנה בת יפה. רות בת מרים /דוד בן שושנה. /אליהו בן רובידא /מרים בת שמחה

אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

סיפור לשבת

בגלל לימון אחד

את הסיפור שמענו מפיו של הרב זאב לוריא. (מנהל תלמוד תורה 'אהל תורה' ברמת אלחנן בעיר בני ברק):

בבית בו התגוררה משפחתי בירושלים התגוררו עוד שתי משפחות. משפחת זלזניק ומשפחת בלאס.

נהוג היה אז להזמין עוזרת בית לעזור בכיבוס שנעשה ביד, (לפני שהיו מכונות כביסה). למשפחת בלאס הייתה כובסת קבועה יהודיה.

באחד הימים בוששה העוזרת הקבועה לבוא, וכמות הבגדים שהמתינה לכביסה הייתה גדולה במיוחד. הגברת בלאס נלחצה והמתינה לה מחוץ לבית זמן רב, אך הכובסת לא נראתה באופק.

לפתע עברה במקום אישה לא מוכרת, ושאלה את גברת בלאס אולי היא צריכה כובסת? קפצה הגברת בלאס על המציאה והשיבה בחיוב. האישה נכנסה הביתה והחלה לעבוד במרץ רב. אחרי מספר שעות הציעה בעלת הבית כיבוד לכובסת שעבדה קשה, אולם זו סירבה לאכול. 'אני בצום' אמרה לבעלת הבית.

העבודה נמשכה עד שעות הערב, ומיד בסוף היום הכינה בעלת הבית ארוחה טעימה ומזינה לכובסת שעבדה קשה כל היום בצום, כשיצאה עם המגש בידיה גלתה שהכובסת נעלמה. החיפושים אחריה לא העלו דבר, והדבר הטריד את בעלת הבית. מלבד זה שעבדה בצום, היא עדיין לא שלמה לה על עבודתה. בלילה חלמה הגברת בלאס את האישה שכיבסה בביתה, ושאלה אותה מדוע הסתלקה לפני שקבלה את התשלום. השיבה הכובסת: 'אני כבר לא בעולם הזה, נפטרת מן העולם לפני זמן מה. הייתי אחת משכנותיך, בשל מעשי הטובים בקשו להכניסני לגן עדן, אך בבואי לשם מצאתי את הדלת נעולה, בשל לימון שלקחתי ממך פעם ולא החזרתי. כל תחנוני לשומר שירשני להיכנס לא עזרו, עד שבאו מליצי יושר ואמרו שבשל צדקותי יאפשרו לי לרדת לעולם הזה רק בכדי להשיב לך את התמורה, ואת זאת עשיתי באמצעות הכביסה שעשיתי עבורך ללא תשלום...'

(עלינו לשבח)

לע"נ דוד יהושוע בן תמר /ישעיה בן נעמי / שלמה בן סולטנה /שושנה בת בתיה /יוסף בן יהודה

מרדכי בן יפת /בצלאל בן יפת /אסתר בת אסתר / מירה בת מלכה /מיכל בת צדיקה

לע"נ סעדה בת סליימן /כרמלה בת יחיא /שלום בן שלמה /שלום בן יחיא /יואל בן יחיא

רומיה בת אברהם / רבקה בת תמר /פנינה בת יחיא / לירז בת מירב / שלום בן דוד

לע"נ ניסים בן יחיא / דוד בן סעיר /ג'זל בת יחיא /חממה בת יחיא / סליימן בן דוד

מחפוד בן יחיא /בדרה בת אברהם /יפה בת מזל